

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer Vasárnap.	Felelős szerkesztő és kiadó társ: Skribanek Géza	Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Nyílttér sora 20 kr, Hirdetések nagyság szerint.
--	--	---

Országos intézmény a vidéki élelmárak előnyös értékesítésére.

A budapesti vásárcsarnokok nagy ünnepek mellett e hó 15-én adták át a közforgalomnak, mely csarnokokban nemzetünk gazdasági életére messze kiható intézmény létesült.

A gyakorlat mihamarabb meg fogja mutatni, hogy a vásárcsarnok-intézmény, mely a székesfőváros nyílt piacait van hivatva helyettesíteni, ugy a főváros közönségére, mint a vidék termelő gazdáira és kereskedőire nézve megbecsülhetlen értékű.

Az ország távol vidékei mind-ezideig csak csekély mérvben küldték fel áruikat Budapestre és pedig főleg azért, mert nem kapták meg áruikért a fővárosi magas árakat, olesón meg otthon is megveszik a jó árut.

Es nem kapta meg a vidéki a jó fővárosi árakat, akár kereskedőnek adta el áruját, akár pedig valamely pesti bizományosnak küldte fel azt eladásra, mert ugy a fővárosi kereskedő, mint a bizományos a hasznot maga iparkodott elnyerni.

Ily mostoha állapotok között a legtöbb termelőnek utolsó gondját képezte az, hogy élelmi-áruját a fővárosba küldje eladásra.

A világvárossá fejlődött Bu-

dapestnek azonban minden vidék élelmi árujára szüksége van, s módját kellett ejteni annak, hogy ezen áruk u. m. tej, vaj, tojás, hus, hal, vad, baromfi élő és leölt állapotban, továbbá gyümölcs, zöldség, főzelékemű stb. a kellő mennyiségben kerüljön a fővárosban eladásra.

Ezernyi volt a panasz, hogy a főváros ellátása hiányos, mert a közel környék elegendő mennyiségű jó élelmiárut felhozni nem képes; silány árura pedig szükség nincsen.

A vidéki áruk felhozatala érdekében sok millió költséggel felépítették a fővárosi vásárcsarnokokat, egyszersmind ugy a kor mány, mint a főváros jelentős kedvezményeket nyújt mindazoknak, kik a fővárosba élelmi árukat küldeni akarnak.

Hogy pedig a termelő munkája egész gyümölcsét élvezhesse, a vásárcsarnok hatósági közvetítőjében oly közeg áll a vidéki közönség rendelkezésére, aki az elért teljes fővárosi árat, egy igen csekély jutalék levonásával, eladás után azonnal megküldi az árutulajdonosnak.

A vásárcsarnokok esinnal megépített, terjedelmes épületek. A főváros minden nagyobb kerületében van egy ilyen csarnok, és a Duna mellett emelkedik a

méreteiben hatalmas, négy utcára nyíló „Központi Vásárcsarnok” mely méltósággal emelkedik ki a környék palotasorából.

A kerületi csarnokokban csak kicsinyben lehet árusítani, míg a nagybani árusításra a Központi Vásárcsarnok van fentartva, mely egyszersmind a vidékről beérkező áruk felvételére is szolgál.

A nagy kiterjedésű földszinten és a vasszerkezetű széles karzatokon történik az árusítás, míg a hűtőkkel és más kitűnő be rendezésekkel ellátott pinczékben az áruraktárak vannak. Tíz nagy erejű villamgép állandóan szállítja az árukat a pinczéből a földszintre és ismét az emeletekre.

A vásárlók hatalmas tömegét nyolcz vaskapu bocsátja e csarnokba, hol az árusítás hajnaltól esti 6 óráig szakadatlanul folyik s mikor a nap világossága megszűnik, az óriási csarnok minden részében ezernyi lámpa gyulad ki egyszerre, világosságot terjesztve mindenfelé.

A vonatok berobognak a központi csarnokba és folytonosan hozzák a friss vidéki árukat. S mikor a tavasz kezdetén a jégzajlás megszűnik, a dunamenti falvak és városok hajókon küldik majd az árukat a csarnokba, melyet rövid alagut kapcsol össze a Dunával.

T Á R C Z A.

A rongyos iskolák Londonban

a XIX. század I. felében.

Közlő: **Müller Ferencz.**
(Folytatás.)

Daczára annak, hogy ezen csavargó gyermekeket fegyelemhez egyáltalán szoktatni nem lehet, s az iskolát akkor hagyják el, mikor nekik tetszik, sőt gyakran sereggestül vándorolnak egyik városrészből a másikba, a vállalatnak mégis megvan a maga sikere s minden emberbarát csak örülhet azon, hogy egy elvadult nemzedék lassankint a polgárisodás és családi élet eszméjéhez szoktatatik.

Miután leginkább lopás- és csalással tartják fenn magukat, legbajosabb fölkelteni bennök a szemérem érzetét, s az enyém s tied közti különbséget fejökbe verni. Miként ők szokták mondani, ők nem lopnak semmit, csak találnak. A büntetést épen oly kevésbé szégyenlik, mint a büntetést, épen nem titkolják, gyak-

ran ha kimaradnak az iskolából, azzal mentegetik magukat: nem jöhettek hamarabb, mert tíz napig fogva voltam. Jellemző a következő történet: egyik tanító, ki a gyermekek hajlamát megnyerte, egy este új ruhában sétált az utcán; tanítványai közül egyik észrevétlenül kirántja zsebkendőjét s csak az utca végén, a lámpavilágánál ismer benne öreg tanítójára. Hozzá futott: oh ön az, mondá neki, bizony nem ismertem meg új öltönyben; im itt van zsebkendője.

Az elvetett mag lassankint megtermi gyümölcsét. Nemesak a jót kell tekintetbe venni, mit ezen iskolák eszközölnek, hanem a rosszat is, melyet elhárítanak. A mosdott arc csekély kezdetnek látszik s mégis javulásra mutat oly gyermeknél, ki eddig piszok között élt, oly városnegyedben, hol a víz ritkaságok közé tartozott. A kitartás győzött, a gyermekek lassankint tisztasághoz szoknak, megszeliidülnek s jobb sors után törekednek. Többek számára szolgálat is kerestetett, s habár némelyekben csalódtak, sokan, különösen a leány gyermekek jól viselték magukat.

London példáját Anglia és Skótzia egyéb városai is követni kezdik.

Legujabban dologiskola fölállításáról gondolkoznak Londonban, melybe a legelhagyatottabb gyermekek vétetnének föl. A munka által elszoknak a restségtől, a bűnnek szülőanyjától s maguk keresik meg élelmüket. Eddig sokan azért kerültek az iskolákat, mert azokból az írás és olvasáson kívül közvetlen hasznot nem láttak.

A n a i v a.

— Elbeszélés. —

Irta: **Tábori Róbert.**

Visszafojtott télezzettel és lábujjhegyen lépett a kávéházba. Arcza egészen kipirosodott abbéli igyekezetében, hogy a szuszogást magába fojtja. Tekintete csillogott és két kezével a levegőben hadonázott, mintha legyeket kergetne.

— Ah, barátom, édes barátom! — kiáltott lelkesülten, a mint megpillantott, — ha láttad volna . . . ha sejtened . . . ha el tudnád képzelni . . .

A vonaton vagy hajón a Központi Vásárcsarnokba küldött árukat a hatósági közvetítő átveszi, elhelyezve azokat a vásárcsarnok terjedelmes raktáraiban, s törekszik azokra a legjobb vevőt mielőbb megszerezni.

Az áru, mely este valamely vidéki állomáson a hatósági közvetítő czimére feladatik, hajnalra már a közvetítő raktárában van és reggeli 7-8 órakor talán már el is adatott, a befolyt pénzösszeg pedig az áru tulajdonosának azonnal megküldetik.

A hatósági közvetítés díja minden 100 forint eladási ár után 8 frt. némely árunál csak 6-7 frt. Ez a 8 forint pedig igen csekély összeg azon szolgálatért, melyet a hatósági közvetítő az áruküldő érdekében tesz, különösen ha azt vesszük tekintetbe, hogy a hatóság közvetítője semmiféle költséget fel nem számít.

A székesfőváros törvényhatósága a közvetítés munkájával egy szövetkezetet és egy közkereseti társaságot bizott meg, és választása, különösen ezen társaságot illetőleg igen szerencsés volt, mert e társaság élén tapasztalt kereskedők állanak, akik az áruküldők érdekeit a legjobban fogják megvédeni. Ez a közkereseti társaság a Vámos és Bruszt hatósági közvetítő cég Budapest Központi Vásárcsarnokában, ahol e társaság nagy és kitűnően berendezett áru területek felett rendelkezik. Hűtőikkal ellátott pinczéinek berendezése mintaszerű és bennök még a romolható áruk is könnyen eltarthatók.

A társaság február elején kezdte meg vásárcsarnoki működését és napi forgalma máris ezerekre rug. Az ország első uradalmi már eddig is számosan bízták meg áruik eladásával.

A fővárosi összes élelmi-áru kereskedők, továbbá a kereszmá-

rosok, vendéglősök, szállodások, kávéosok stb. mind idejönnek bevásárolni és ugyancsak itt szerzi be áruit a fővárosi kofa sereg is.

Azon esetben, ha a hatósági közvetítőhöz érkezett vidéki áruk bármilyen okból a fővárosban gyorsan eladhatók nem volnának, a közvetítő az illető árukat külföldre szállítva, még előnyösebben adja el. — Így a hatósági közvetítőhöz jó élelmi árut minden mennyiségben lehet küldeni.

A hatósági közvetítésnek igen sok előnye van. Eltekintve attól, hogy teljesen megbízható, — a termelő általa a teljes fővárosi árat kapja meg, még pedig azonnal; a hozzá czimzett áruküldemény 10 százalékos vasuti kedvezményben részesül; a felszállított vágott marhák után pedig vágó- és vásárdíjat fizetni nem kell. A kormány és főváros ezen rendkívüli kedvezményeit bizonyára törekedni fog minden termelő és kereskedő a maga javára felhasználni.

Az épen megnyílt vásárcsarnokokban nemzeti vagyonosodásunknak fejlődésre képes, kiváló intézményét üdvözljük.

A fiatalság bálja.

A béke olaját nyújtották annak, aki velük hadilábon áll: a társadalmi életnek. S mi lett előzékenységük bére? Rut hálátlanság. Összetörve dobta lábaik elé az olaját. Lehet-e, vagy kell-e még ehhez hozzászólni? Ugy hisszük, igen sok már nem fér hozzá.

Régi bebizonyított tény, hogy a leg-hálátlanabb valami közönségekkel foglalkozni, tiszteletbeli állásokat elfogadni, a társadalmi viszonyokat reparálni, bált rendezni, stb., stb.

Ilyen hálátlan szerepre vállalkozott városunk egy lelkes kis serege, egy a fiatalságból alakult bizottság, midőn f. hó 20-iki bált rendezte.

Hetek hosszú sora óta lankadatlanul

buzgólkodott, fáradott, időt, költséget, semmit nem kimélt, hogy egy czélt, melyre lelkesedéssel vállalkozott, elérhessen. A czél, melyre törekedett, önzetlen nemes volt, mert megakartta erősíteni azokat a kapesokat, melyek közönségünket ma már igen lazán fűzik össze. Visszaakartta állítani azt a régi kedélyességet a társadalmi életbe, mely valamikor jellemezte a barcsiakat.

Ti derék ifjak! mily nemes feladatra vállalkoztatok! mily odaadással fárdatok czéltok elérésében épen a legválságosabb időben, midőn annyi pártra, annyi nézetre szakadt a közvélemény, a társadalom? De nem számoltatok a körülményekkel ugy-e? nem számoltatok a következményekkel, hogy tulajdon képen miért fáradtok, vesződtök? mi lesz a jövő eredmény, milyen lesz az erkölcsi diadal?

Összeakartátok hozni azokat, kiknek utai szétváltak, jobbot akartatok nyújtani azoknak, kik nem akarják észrevenni a feléjük nyújtott béke poharat.

S mit sikerült elérnetek? összehoztatok a közönség egy nagy részét (a hajthatatlanok otthon maradtak), mely azonban a feszességéből nem engedett, rendeztetek egy fényes, elegáns bált, melyben nem volt élet.

Egyébiránt magáról a mulatságról a következőket jelentjük:

Már hetek óta élénk és általános beszéd tárgyát képezte az e hó 20-án megtartott bál. Némelyek kislelkűségbe esve a halált jövendelték, mások meg bizva saját erejükben, bizva a közönség hajlékonyságában, a czél nemes voltában, hártalan lelkesedéssel karolták fel az eszmét, mely uttoróje és utmutatója legyen a jövő társadalmi viszhangoknak. No az utat megmutatta vezető lelkes csapat, most csak karöltve kellene azon haladni.

Az új barsi kaszinó termei már igen régen nem láttak falaik között annyi és oly szép közönséget, mint e mulatságon.

A fényesnél fényesebb hölgy toillettek csak úgy tündököltek a sima parketten, suhogott a selyem mint a lágy szellő, virágaiban usztak a leányok, a mulatság gyönygyei. Az urak általában frakk gálában jelentek meg. A rendezőség a

— Mit?

— Még most sem tudok elragadtatómból magamhoz térni! Még most sem merek lélekzetet venni, mert attól félek, hogy fölébresztem az angyalt! Ah, minő dicső, mily isteni látvány volt az!

Kiről beszélsz!

— Róla, a mi isteni naivánkról. Van-e költőibb valami, mint ez a fehér arc, ez a szőke haj, nyulánk termet...

— Csak versekbe ne!... Pinczér egy pohár vizet ennek az urnak!

— Nincs az óceánban annyi víz, hogy engem ma lehütsön! Égek, lángolok, az égben vagyok...

— Mi történt.

— Azonnal elmondom neked, a ki előtt nincs, nem volt és nem is lesz soha titkom! Hetek óta keresem az alkalmat, hogy megismerkedhessem az angyallal. A legtisztességesebb szándékkal!... Csak azért, hogy a szemébe nézhessek, hogy egyetlen egyszer érintsen balzsamos lehelete.

— S érintett?

— Nem volt bátorságom közeledni

hozzá, mivelhogy az angyalt egy mama őrzi. S hozzá még milyen mama! A lángpallossal viaskodó kherub, kölykeit védő tigris hozzá képest szelid báránka.

— Színházi mama?

— Nem barátom, igazi mama, erre megmerek esküdni. Olyan mama, akiből idővel lesz az anyós, aki anyósnak született, a kinek minden porczikája már is anyósi porczika.

— Gratulálok!

— Ütött végre boldogságom órája. Bemutattak neki egy táncvizigalomban és én a második tournál pirulva, mint egy szende hajadon, engedelmet kértem, hogy másnap megtehessem tiszteletemet.

— S megadták az engedélyt?

— Meg, de nem mindjárt. A mama előbb végig nézett rajtam vizsga tekintetével, s én úgy éreztem magamat, mint mikor katonakoromban először mentem őrsőgre és a kapitány megvizsgált, ha vajjon rendben van-e minden rajtam? Ugylátszott, hogy most is rendben találtatott minden, mert a kapitány azt mondta:

„Eljöhét délután két órakor, mert ilyenkor fogadunk.”

— A kapitány mondta ezt?

— Dehogy! A mama mondta! Egészen megzavartál ostoba közbeszólásaiddal... Tehát ma délelőtt úgy kilencz óra után kezdtem öltözködni és egy óra felé még mindig nem voltam készen. Sehogyan sem tetszettem magamnak ezuttal, pedig a mai napig szentül meg voltam győződve, hogy egészen fess fiu vagyok.

— Az is vagy, Bélácskám!

— Köszönöm a jóindulatu vigasztalást, — mondá ő meghatva és szórakozottságában kávémba ejté szivarja hamuját. — Félkettőkor magamra pazaroltam egy flakon illatszert, aztán istenbe vetvén bizalmamat, az angyal lakása felé indultam. Ugy dobogott a szívem utközben, hogy a „Zapfenstreich” ütemeit kihallhatad volna belőle. A mint belépek szobájába, a mama azzal fogadott, hogy pszt! pszt!

— Micsoda? Kipisszegett?

— Dehogy! Csak azt akarta, hogy halkabban közeledjek. Önkéntelenül visz-

hölgyeknek igen csinos tánczrenddel kedveskedett, mely egyuttal kedves kis emlék is a mulatságról.

A táncz jó késő fél tíz óra után kezdődött, de közönség még tíz órakor is érkezett, úgy, hogy csak ezen időre volt együtt az egész társaság.

A nagy és diszes társaság elég tűzzel járta a tánczot, de nem tudott úgy belemeledni, nem tudott felhevülni úgy, hogy azt mondhatnók, no igazán jól mulattunk.

Daczára a nagy számú közönségnek a bál elég feszes volt, vagyis nem volt meg benne az az animo, mely közelebb hozhatta volna a lelkeket egymáshoz, mely a mulatságot egy lélekké egyesíthette volna. Az I. négyest 60 pár tánczolta.

Tizenkét órakor a közönség a buffetbe vonult, hol Dr. Kronberger Adolf, ur köszönte meg a rendező bizottságnak az igyekezetét, fáradságát, melylyel a bált rendezte.

Majd Dr. Siklós Albert üdvözölte a közönséget a rendező bizottság nevében néhány lelkesítő szót intézve a hölgyekhez s azok egészségére üríti poharát.

Majd szünóra után ismét a bálterembe vonultak a tánczoló párok, hol aztán kivilágos kivirradtig járták.

Már 5 óra elmúlt, mikor hazamentek megálmodni azt, hogy mi volt az, s hogy tulajdonkép minek kellett volna lennie.

Senectus.

H i r e k.

— **Előfizetési felhívás. Tisztelettel kérjük előfizetőinket, kiknek előfizetése e hó végével lejárt, hogy azt megújítani sziveskedjenek; egyszermind kérjük lapunk barátait, sziveskedjenek lapunkat ismerőseik körében is terjeszteni.**

— **Az első fecske.** E hó 24-én megérkezett a Dráván az első hajó, a

szafajtottam lélekzetemet és körülnézek. A szomszéd-szoba ajtaja félig nyitva állott s megláttam őt . . .

— Miféle pozitúrában ?

— Egy fauteuilben hátradőlt és szendergett. Álmában piruló vonásai csendes boldogságról szólottak és olyan lélekről, mely tiszta, mint a lilium. Szőke haja szabadon csüngött alá vállain és két kacsója össze volt kulcsolva szüzi keblén. . . Mélyen meghatott ez a látvány, úgy, hogy én is megálltam és magamban elrebegettem Heine azt a versét, mely . . .

— Ismerem ! Nem szükséges, hogy elmondjad. Egy arczképről van benne szó, mely szép és tiszta, meg egy áldásról, a mely még szebb és még tisztább.

— Csak gunyolódjál, te lelketlen ! . . .

— S mit tett az alatt a mama ?

— Mosolyogva nézte elérzékenyülésemet s pantomimice kínált meg székekkel. Én meg hasonlóképen engedelmet kértem, hogy alhassak és tovább nézhessem.

— Megadták az engedélyt ?

— Meg. De az angyal bizonyára megérezte, hogy profán tekintet csüng rajta, mert egyszerre csak megmozdult.

(Folyt. köv.)

Dunagőzhajózási társaság „Szamos“ nevű gőzöse, tengerivel megrakodva, melyet a baresi leszámítoló bank részére hozott. A tavasz ez első hirdetője még a múlt év ősszén indult el e rakományával, de a hirtelen beállt hidegebb idő beálltával utközben kénytelen volt téli állomásra vonulni. Örvedetes jel, ha az idén ily korán megkezdődik már a munka a leszámítoló banknál, úgy látszik, hogy e tekintetben ez év méltó utóda lesza a múlt évnék, a midőn ugyanis oly nagy volt a forgalom a banknál, a milyen még nem volt soha. Nyujtott is bőven foglalkozást munkásainknak a felszaporodott munka s kerestek is tisztességesen, melyből gond nélkül megélhettek a télen.

— **Tánczmulatság.** A baresi olvasókör f. é. márczius hó elsején a kör helyiségeiben saját pénztára javára tánczmulatságot rendez. Beléptidij: személyjegy 50 kr., családjegy 1 frt. Kezdeté este 8 órakor.

— **Magának ásta meg a sirt.** Füle István komlózsi sirásó múlt hétfőn éppen elhunyt öreg anyjának ásta a sirtját künn a temetőben, egymásik társa segítségével. Mind a ketten bent dolgoztak a már elég jó mély sirtban, midőn egész váratlanul a sirtgödör egyik partja rájuk szakadt. Egyiknek sikerült valahogy a súlyos földalól kimászni, de a másik, Füle István ott lelte halálát a hantok alatt.

— **Lopás és gyujtogatás.** Nagy izgatottságban tartja Darány község lakosságát 2 földmivesnő bűnös üzelve, kik különben mamár a hatóság börtönében várják méltó büntetésüket. Az esetről tudósítónk a következőket írja: Balázs István és mostoha testvére Varga József, kik közös háztartásban élnek, e hó 16-án szalmát szállítottak haza s a szalma lerakása közben Varga az egyik szalma kazalon gyanus lyukat vesz észre. Kíváncsiságtól ösztönözve oda megy a lyukhoz, belenéz, s látja, hogy abban egy nagy darab száraz tapló, kőz és gyufával egyesítve van elrejtve. A két testvér rögtön tisztában volt azzal, hogy itt bűnös szándék forog fenn, s e naptól fogva — a gyujtogatástól félve — felváltva folyton őrizték a szalmakazalokat, a talált bűnjeleket pedig másnap behozták a baresi csendőrséghez. 19-én Varga József este 6 óratól már fél 8 óráig állt őrt, a midőn besiet az alig egy-pár lépés távolságra álló istállóba, hogy meleg szűrt vegyen magára. Azonban alig hogy beért, a mint kitekint az ablakon a kazalok felé, látja, hogy az egyik nagy, 13 öl hosszú szalmakazal vége ég. Gyorsan kiszaladt, fellármázva a házbelleket és szomszédokat, kiknek segítségével sikerült még a kezdetleges tüzet eloltani, mely ha tovább terjed, tekintve a több nagy szalmakazalt s a szintén közeli több gazdasági épületeket, isszonyu tűz támad, mely nagy károkat okozott volna a községnek. A gonosztevőknek ez alkalommal sikerült elmenekülni, kiknek a gyujtogatásan kívül még más céljuk is volt. Ugyanis mig az összefutott emberek hátul az udvarban a tűz oltásával fáradoztak, addig a két gyujtogató a zür-zavart gonosz kiszámítással arra használta fel, hogy a két testvér utca felőli lakásáról 217 frt értéket meghaladó ruhaneműt loptak el. A lopást csak másnap reggel vették észre s az esetet rögtön jelenteni jöttek a baresi csendőrséghez. Auguszt csendőr őrmester kocsin csakha-

mar Darányban termett Szántó Imre, Pintér Pál és Tián Antal csendőrökkel s erélyes fellépésével még az nap sikerült a gonosztevőket kézre keríteni Balázs Lidi és Vörös Lidi darányi földmivesnők személyében. Őrmesterünk úgy jött nyomára a két tolvaj és gyujtogatónak, hogy a szalmakazalban talált taplóval sorba járta a házakat, gondolva, hogy szigorú fellépésével majd megtudja, hogy kitől származik a tapló. És ez sikerült is. Fülöp István odaváló földműves gazda beismerte, hogy a taplót ő hozta az erdőről s azt Balázs Lidinek adta, ki azt tőle azon szándékból kérte el, hogy vele lyukas korsóját foltozza be. Így került kézre Balázs Lidi és nyomban Vörös Lidi büntársra is. A két bűnös nő, kik különben rokonságban állanak a megkárosított fivérekkal, hamatosan bevallották, hogy úgy a lopást, valamint a gyujtogatást ők követték el s derék csendőreink kutatása után még kiderült, hogy e két jeles nő már 4 év óta üzi a lopást, mely idő alatt Darányban 17 háznál loptak különböző tárgyakat.

— **Jókai Mór dr. a tanítókhöz.** A magyar békeegyesület Jókai Mór dr.-nak következő felhívását intézi a magyar tanítókhöz:

A magyar hazaszeretet nem zárja ki az emberszeretetet. Ha az értelmes, tanult ifjuság testi és lelki erejét saját nemzetének gyarapítására szentelné, sokkal nagyobb hazafiságot művelne, mint bárminő hőstettekkel, a miket idegen nemzetek megrontására elkövet.

A szabadság, egyenlőség testvériség egy szétválaszthatatlan háromságot képez, együtt teremtő elem, külön választva holt betű. A nemzetiségi gyűlölet Europa átká. Ez átok sulya alól felszabadítani az új nemzedéket, a közműveltség vezérkarára, a tanítói karra van bízva a gondviselés. Egy nagy államférfi azt mondá a tanítókról, hogy azok vívták ki a hadjárat diadalát. Higyjük azt, hogy azok fogják kivívni a béke diadalát is

Jókai Mór dr.

— **A trafik ujdonságai.** A hivatalos lap legutóbbi számában közli a pénzügy miniszter, hogy márczius 1-én 1. G. B. betűs Brasil-Virginiai elnevezéssel könnyű fajú virginiai szivart bocsát forgalomba. 100 darabonkint dobozban árusok részére 3 frt 65 kron, fogyasztók részére darabonkint 4 kr. 2. Memphis elnevezéssel szopóka nélküli, új, egyiptomi szivarkát, 100 darabonkint kartonba esomagolva elárusítottok részére 1 frt 80 kr, fogyasztók részére egy darab 2kr. 3. The Three Cassles nevű angol pipa dohányt, egynegyed angol fontnyi esomagokban 1 frt 90 kr és 4. Bright Birds Eye nevű dohányt bádog dobozokban egy negyed angol font 1 frt 50 kr árban 5. Elite nevű parafavégű szivarkákat 25-ös esomagolásban 1 frt 13 kr. 6 Luxor szopóka nélküli szivarkákat 25-ös esomagolásban 88 krnyi árban.

— **Kivándorlás.** Lelketlen kufárok járták be ismét a szomszédos Slavonia egy részét, legalább arra vall az a hír, hogy mintegy 60, magyar, német és horvát ajku lakos vándorol ki a tavasz beálltával Braziliába. A kivándorlási mánia már-már vidékünkre is kezd átesapni, szegényebb sorsu napszamosainktól lehet hallani, hogy követni fogják slavoniai társaikat a messze idegenbe, hol boldogabb életet vélnek feltalálni. Pedig jól tudjuk, hogy leggyakrabban mi vár az ily rossza-

karatu ügynökök által lépre vezetett családokra; minden pénzüktől kifosztva, keserű csalódásokkal térnek vissza elhagyott hazájukba, hol becsületes munka után még mindig találnak maguknak kenyeret.

— **Korai tavasz.** Még a tél hivatalos idejét éljük, s máris tavasz mosolyg az égen. Nyílnak a virágok, hajtanak a fák, bokrok, dalolnak a madarak, az emberek már félre tették téli felöltőiket, minden, minden a tavaszra vall. Vajjon korai örömmünk nem-e zavarja meg az idő szeszélye.

— **Déli vasut.** A magyar korona területén fekvő valamennyi déli vasuti állomásnak a zapresic-sziszeki vonalrész állomásainak kivételével) egymásközi forgalmában ez év január elseje óta különösen mérsékelt menettérti jegyeket adnak ki, a melyek 129 km. távolságig 8 napig és 129 km. felüli távolságoknál 30 napig érvényesek. Minden ilyen menettértijegy 25 kgr. szabadsulyra jogosult.

— **Pályázat férfi-négyesre.** Az 1898-iki aradi országos dalünnepen előadandó férfi-négyesre hirdet 200 koronás pályázatot Lung György, az országos dal-egyesület elnöke. A férfi négyes szabadon választható magyar szellemben, vezérkönyv alakban, formailag és zeneileg átkomponáltan idegen kézzel irandó s jelígyes levéllel 1897. apr. 15-ig az egyesület elnökéhez (IV. Borz u. 7.) küldendő.

— **Barcstelepi bál!** A folyó hó 20-án tartott bál alkalmával egy nagy sötét barna színű sima posztó kendő véletlen a ruhatárban egy ugyanolyan színű, de maga színével kockás kendővel lett kieserelve. Kéretik e kendőt a „Bares és Vidéke” szerkesztősége hivatalába visszakeresés végett küldeni.

Köszönet nyilvánítás.

Felejthetetlen leányom temetése alkalmával a nagyszámú részvét nyilvánulás jótékonybalzsamként esett mély fájdalomra, fogadják érte mindazok hálás köszönetemet, kik fájdalmamat ez uton is enyhíteni igyekeztek.

özy. Burgmann Jozefa.

VASUTI MENETREND.

Barosról indul:

Kanizsára	reggel	6 óra	10 perc
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	9 "	05 "
Pécs — Szigetvárra	reggel	7 "	32 "
"	délután	5 "	18 "
Pákrácra	reggel	8 "	16 "
"	este	5 "	20 "
Somogy-Szobra	reggel	4 "	16 "
"	délután	2 "	15 "

Barosra érkezik:

Kanizsáról	reggel	7 óra	21 perc
"	délután	4 "	46 "
"	este	9 "	47 "
Pécs — Szigetvárról	délelőtt	10 "	49 "
"	este	8 "	41 "
Pákrácrról	délelőtt	10 "	53 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délben	12 "	36 "
"	este	8 "	11 "

A gazdaközönség és a gépkereskedők figyelmébe!

Gazdasági géposztályunk raktáraiban, az éppen lefolyt üzletév váratlanul gyenge forgalma, minden nemű gazdasági gépekből, u. m.:

4, 6 és 8 HP gőzcséplőkészletek, járgányok és járgányos cséplőgépek, Backer-rendszerű és Vidats-féle rosták, egy és többvasu ekék, boronák, rögtörő hengerek, vetőgépek, tengeri vetőkészülékek, aratógépek és fűkaszalók, szecsakavágók, répavágók és zuzók, kukoricza morzsolók és csöves tengeri darálók egy és két járatu örlőmalmok olajprések stb. stb.

nagymérvű készlet összetörődését okozván, igazgatóságunk kapcsolatban azon határozatával, hogy egyes gazdasági gépek további gyártásával teljesen felhagyjunk, ezen nagy készletek, a jövő tavasz folyamán, rendkívüli mérsékelt áron való eladását akarja eszközölni.

Ezt azon megjegyzéssel hozzuk a t. érdekelt közönség tudomására, hogy az eladás nemcsak egyes darabokban, hanem esetleg kisebb-nagyobb tömegekben is történik, a szerint, a mint erre igényt tartó gazdák és hivatott kereskedők jelentkezni fognak.

Ritka alkalom kínálkozik most az érdekelteknek, ellismert kitűnő minőségű gazdasági gépeket és eszközöket, rendkívül alacsony árak és előnyös feltételek mellett beszerezni.

Minden ezen tárgyra vonatkozó kérdézősködékre, mely egyenesen hozzánk címzendő, szívesen fogunk felvilágosítással és árajánlatokkal szolgálni.

Teljes tisztelettel

SCHLIK-féle vasöntöde és gépgyár r.-t.

Budapest, Külső váci-ut 29-37.

2-18

E g y e s ü l t

Budapest fővárosi takarékpénztár.

Központi osztály: V. ker. Dorottya-u. 4. sz.
Budai osztály: II. ker. Fő-uteza 2. szám.

Józsefvárosi osztály: VIII. Kerepesi-ut 9. sz.
Terézvárosi osztály: VI. Andrassy-ut 2. sz.
(Fonciéro-palota.)

Befizetett alaptőke:

3.600,000 frt névre szóló 12000 db 300 frt névért. részv. felosztva.

Tartaléktőkék:

Rendes tartalékalap	— — —	3.372,202 frt 45 kr.
külön	— — —	583,649 frt 33 kr.
Rendkívüli	— — —	200,000 frt
összesen	— — —	4.155,851 frt 78 kr.

Kölesönöket ad telekkönyvezett (fővárosi) ingatlanokra, és vidéki földbirtokokra készpénzben és záloglevelekben a becsérték 50 százalékáig.

A jelzálogkölesön iránti kérvényekhez — melyeknek mintázatai a takarékpénztárnál díjmentesen átvehetők — következő okiratok mellékelendők:

Földbirtokoknál:

- a legújabb keletű hitelesített teljes telekkönyvi kivonat;
- a hitelesített katasteri birtokiv
- az adókönyv vagy adóhivatali bizonyítvány a fizetett adóról;
- esetleg az ármentesítési költségek kimutatása;
- az épületekre vonatkozó tűzkárbiztosítási kötvény.
- az u. n. azonossági bizonyítvány, vagyis községi bizonyítvány az iránt, hogy a katasteri birtokivben felvett birtok mily hiteltelekjegyzőkönyvekben van felvéve.

Kívánatos, hogy esetleg meglévő birói becslések, adás-vételi vagy bérszerződéses is mellékeltesse.

Készpénzkölesönök rendszerint hat havi kölesönös felmondás és a kamatoknak negyedévenként előlegesen leendő fizetésének kikötése mellett adnak. A kamatláb a takarékpénztár és a kölesönkérő közti megállapodás tárgyát képezi.

A takarékpénztárnak 4 és fél százalékos záloglevelekben adott kölcsönei után tőkétörlesztés és kamat fejében 45 éven át évenként 5 és fél százalék fizetendő fél évi előleges részletekben.

A 4 százalékos záloglevelekben adott kölesönök után tőkétörlesztés és kamat fejében 48 és fél éven át évenként 5 százalék összeg fizetendő fél évi előleges részletekben.

A záloglevelek kölesönösen megállapított áron vétetnek vissza. Az intézeti záloglevelek a tőzsdei napi árfolyamon a takarékpénztár mind a négy osztályának pénztáránál kaphatók.